

Јануарска вест са Косова била је стратегија за север аутора Питера Фејта, која је инспирисала разне српске прогнозере катастрофа да се присете акције „Олуја“ којом је хрватска војска извршила етничко чишћење Срба у Хрватској и наслуте да ће се некакав сличан сценарио одиграти и на српском северу Косова. Срби су одбацили ову стратегију и од ње се одустало. Тако барем пише у српској штампи.

Уместо канцеларије министра локалне самоуправе у влади Косова Садрија Фератија, која је требало да буде отворена почетком фебруара, оснива се Европска кућа у којој ће бити канцеларија италијанског амбасадора Мајка Ђифонија. Европска кућа биће отворена за грађане севера, као што је то требало да буде канцеларија министарства локалне самоуправе. Разлика је, дакле, само у називу канцеларије и имену „канцелара“.

Друга битна ставка одбачене Фејтове стратегије био је рад на видљивости инвестиција квазидржаве и ЕУ чији би пројекти требало да олакшају живот грађана севера. Европска кућа, такође, има задатак да учини инвестиције видљивим грађанима, али овај пут ће се као инвеститор помињати само ЕУ, дакле без Косова. Разлика је, дакле, поново само у називима.

Следећа препорука одбачене стратегије за север била је повећана присутност Косовске полиције (КПС) на северу, регулисање саобраћаја, уклањање нелегалних објеката са улица и склањање незаконитих и ризичних бензинских пумпи. У овом периоду КПС ради на томе, уз благослов привремених српских општинских власти које, наравно, са оваквим проблемима не могу да изађу на крај без помоћи косовске полиције из простог разлога што српска полиција на овом простору не постоји (бар не у униформама и овлашћењима да било шта уради).

Једна од Фејтових препорука, затим, односила се на присуство Безбедносних снага Косова (БСК) на северу које је скандализовало Србе и од овога се, такође, одустало. Уместо БСК на северу ће, пошто је стратегија одбијена, бити појачано присуство припадника Еулекса. Разлика је, у овом случају, нешто значајнија за Србе са Косова у том смислу што националност припадника неке војске која дефилије севером игра велику улогу, која је можда само психолошке природе али у сваком случају повећава ризик да до неких међунационалних инцидената ипак дође.

Циљ објављивања стратегије Питера Фејта није био „дестабилизација“ и припрема терена за некакву нову „олују“. Циљ ове стратегије био је да иста буде одбијена од Срба којима ће овде бити учињен уступак – у виду одбацивања стратегије од стране ЕУ чиме се добија следеће: прво, Београд има простора да не буде „понижен“ јер је изборио одбацивање Фејтовог плана и друго, Срби, пошто им је „учињено“, морају да прихвате нове мере које овај пут потписује ЕУ. Суштина је иста.

На административном прелазу постављена је царина која све чешће конфискује робу препродавцима и узалуд српске „нафтације“ блокирају путеве и протестују, узалуд их подржавају поједини страначки лидери са Косова и остали конкуренти на изборима који следе на северу – та царина је договор између Београда и ЕУ. Као и остале мере, попут рашчишћавања улица и склањања нелегалних пумпи, које су неформални договор између привремених представника општине Северна Митровица и КПС-а.

На митингу одржаном на једанаесту годишњицу НАТО бомбардовања око три хиљаде Срба са севера послало је поруку да не пристаје на стратегију за север. Наизглед бесмислена порука, с обзиром на то да је стратегија званично већ увелико одбачена, али са којом морам да се сложим макар у једном – стратегија за север, она права, а не она коју су нам дали да читамо, није нити ће у скорије време бити одбачена зато што се на њој радило тих једанаест година, од дана када је пала прва бомба на тадашњу Југославију, и у ту је „стратегију“ уложено превише новца и много је земаља које су у њеном спровођењу узеле учешћа.

Чему је онда, осим за потребе сликања, служио овај „нестраначки“ протест на којем су говорили представници странака а којем су присуствовали (у највећем броју) они грађани којима је то „радна обавеза“ (у преводу, људи који раде у државним фирмама и који присуствују оваквим скуповима када им шефови наложе), понеки представник неке од организација, страначке омладине и нешто новинара? Служио је за замлаћивање, као и Фејтова стратегија за север заједно са њеним „одбацивањем“, као и многе сличне „акције“ у режији политичара који још увек мисле да оваква борба за Космет доноси поене, све једна другој сличне по недостатку икаквог учинка „акције“ о којима свако мало стижу неке вести са Косова.